

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Vi skal i dag behandle ikke færre end otte forskellige forslag på udlændingeområdet. Det giver os lejlighed til en samlet debat om en række helt principielle spørgsmål. Hvilke mål skal vi sætte os med hensyn til behandling af flygtninge og indvandrere; hvilke midler er nødvendige for at opfylde disse målsætninger?

Regeringens overordnede politik på området er klar og velfabulanceret. Vi skal udvise medmenneskelighed og konsekvens. Udlændinge, der flygter til Danmark, fordi de er personligt forfulgt i deres hjemland, eller udlændinge, der har en nær familiemæssig tilknytning til Danmark, skal kunne få ophold her.

Udlændinge, der ikke har et sådant opholdsgrundlag, men som bare kommer her til landet for at udnytte vores velfærdssystem, skal derimod ikke have opholdstilladelse. Sådan er det, og sådan må det nødvendigvis være. Vi skal leve op til vores internationale forpligtelser, og vores lovgivning skal respektere grundlæggende principper om retssikkerhed. Men vi kan ikke alene løse verdens fattigdomsproblemer.

De udlændinge, der får lov til at opholde sig her i landet, skal behandles ordentligt og hjælpes til rette. Ethvert tilløb til diskrimination skal bekæmpes. Passiv hjælp er ikke nok. Ægte medmenneskelig omsorg viser sig også ved at stille krav. Den hidtidige indsats for at integrere flygtninge og indvandrere har ikke været god nok. Der er ikke blevet stillet tilstrækkeligt med udfordringer og krav. Udlændinge er derfor i alt for stort et omfang blevet passive klienter i det sociale system, hvilket aldrig har været meningen.

Det er ikke godt nok for den enkelte udlænding, det er heller ikke godt nok for det danske samfund. Regeringens nye integrationspolitik vil derfor stille krav til nyankomne udlændinge. Flygtninge og indvandrere skal derfor have både ret og pligt til danskundervisning og reelle tilbud om aktivering. Målet er, at flygtninge og indvandrere bliver ydende medlemmer af det danske samfund på lige fod med danske statsborgere.

Regeringen vil fortsat føre en konsekvent udlændingepolitik. En bred opbakning til en medmenneskelig politik forudsætter naturligvis, at misbrug og omgåelse af regler begrænses mest muligt. På det område har regeringen siden 1993 gennemført en lang række nødven-

dige justeringer og opstramninger. Senest har regeringen fået vedtaget regler om øget anvendelse af fingeraftryk, DNA-prøver og udvisning af narkokriminelle udlændinge.

I fortsættelse af disse nødvendige initiativer lægger regeringen op til en lang række yderligere justeringer og opstramning af regler i udlændingeloven: De facto-begrebet præciseres, så der fremover ikke kan herske tvivl om, at kun personligt forfulgte skal have asyl; adgang til familiesammenføring ved proformaægteskaber afskaffes; det bliver nemmere at udvise udlændinge, der begår personfarlig kriminalitet – og sådan kunne jeg blive ved.

Jeg vil derefter kommentere beslutningsforslag nr. B 55 og B 71 fra Det Konservative Folkeparti og Venstre. Fuldstændig som regeringens to lovforslag lægger de to partiers forslag op til ændringer af udlændingeloven og til et samlet udspil til en bredere integration af udlændinge i Danmark. En lang række af de forslag, der foreligger, er i god overensstemmelse med regeringens politik og de forslag til ændring af udlændingeloven og en ny integrationslov, som skal behandles her i dag.

Jeg kan nævne punkt 7 i beslutningsforslag nr. B 55 om, at kommunerne skal være ansvarlige for integrationen af flygtninge. Som det fremgår af regeringens forslag til integrationslov, foreslås det netop at lægge ansvaret for integrationen ud til kommunerne. Efter regeringens opfattelse vil kommunerne i kraft af deres placering i lokalsamfundet have bedst mulighed for en vellykket integration.

Hermed være ikke sagt, at regeringen er utilfreds med Dansk Flygtningehjælps hidtidige indsats. Efter forslaget vil det da også være sådan, at kommuner, der ikke selv ønsker at varetage opgaven, kan udlicitere den, f.eks. til Dansk Flygtningehjælp.

I øvrigt vil regeringen økonomisk sikre Dansk Flygtningehjælps fortsatte virke på integrationsområdet i overgangsfasen. I tiden derefter bliver Dansk Flygtningehjælps væsentligste rolle nok at yde konsulentbistand til kommunerne. Dansk Flygtningehjælps ansatte vil der under alle omstændigheder blive brug for i den fremtidige styrkede integrationsindsats – ja, der bliver snarere brug for flere personer.

Regeringen går selvfølgelig også ind for en effektiv behandling af asylsager og en forstærket indsats mod misbrug af udlændingeloven, så vi har ingen problemer med punkt 6 i beslutningsforslaget.